

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0113/2011

1.4.2011

BETÄNKANDE

om kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändring (2010/2106(INI))

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Föredragande: Kriton Arsenis

Rådgivande utskottets föredragande (*): Rareş-Lucian Niculescu för utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

(*): Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	19
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR JORDBRUK OCH LANDSBYGDENS UTVECKLING (*).....	26
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI.....	32
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	39

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändring (2010/2106(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändring (KOM(2010)0066),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 11 juni 2010 om att förbereda skogen för klimatförändring,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15 mars 2010 om biologisk mångfald efter 2010,
- med beaktande av kommissionens vitbok om anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram (KOM(2009)0147) och sin resolution av den 6 maj 2010¹ i detta ärende,
- med beaktande av ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa (MCPFE) – Forest Europe, samt dess olika resolutioner och dess expertarbete för att tillhandahålla riktlinjer, kriterier och indikatorer för hållbart skogsbruk,
- med beaktande av rådets resolution av den 26 februari 1999 om en skogsbruksstrategi för Europeiska unionen² och kommissionens rapport om dess genomförande (KOM(2005)0084),
- med beaktande av EU:s handlingsplan för skog 2006–2011 (KOM(2006)0302) samt den externa halvtidsöversynen av genomförandet av den³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar⁴, den sammanfattande rapporten om bevarandestatus för livsmiljöer och arter i enlighet med artikel 17 i direktivet om bevarande av livsmiljöer (KOM(2009)0358) och sina resolutioner av den 21 september 2010 om tillämpningen av EU-lagstiftning som syftar till att bevara biologisk mångfald⁵ och av den 3 februari 2009 om vildmark i Europa⁶,
- med beaktande av slutsatserna från FN:s miljöprogramms tionde möte i partskonferensen (COP 10) för konventionen om biologisk mångfald i Nagoya i oktober 2010 och målen från Aichi om biologisk mångfald, framför allt åtagandet om att skydda 17 procent av

¹ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0154.

² EGT C 56, 26.2.1999, s. 1.

³ Tjänstekontrakt nr 30-CE-0227729/00-59.

⁴ EUT L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2010)0325.

⁶ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 1.

landområdena och inlandsvattenområdena med hjälp av effektiva naturvårdsåtgärder som ett led i landskapsvården som helhet,

- med beaktande av undersökningen ”Shaping forest communication in the European Union: public perceptions of forests and forestry”¹,
- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), Kyotoprotokollet och IPCC:s (Mellanstatliga panelen för klimatförändringar) rapport om riktlinjer för god praxis vid markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF),
- med beaktande av handlingsplanen för biomassa (KOM(2005)0628),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (direktivet om förnybar energi)², Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser (direktivet om systemet för handel med utsläppsrätter)³, Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (beslutet om fördelning av insatserna)⁴, kommissionens rapport om hållbarhetskrav för användning av fast och gasformig biomassa för produktion av el, värme och kyla (KOM(2010)0011), kapitel 9 om skogsbruk i den fjärde utvärderingsrapporten från IPCC samt resultaten av samrådet med allmänheten inför sammanställandet av en rapport om en hållbarhetsplan för användning av biomassa som energi,
- med beaktande av det europeiska klimatförändringsprogrammet och det arbete som gjorts av expertgruppen för klimatpolitik för LULUCF⁵,
- med beaktande av sina studier 449.292 med en bedömning av grönboken om skogsskydd och skoglig information i EU, 440.329 om skogsbruk och EU:s utsläppshandelssystem och 449.237 om EU-strategin för förebyggande och bekämpning av skogsbränder samt slutsatserna från mötet den 13 juli 2010 i Bryssel i undergruppen för skogsbruk i den tvärpolitiska gruppen för klimatförändringar, biologisk mångfald och hållbar utveckling,
- med beaktande av den europeiska landskapskonventionen från 2000 (Florenskonventionen),
- med beaktande av rådets direktiv 1999/105/EG om saluföring av skogsodlingsmaterial⁶ samt översynen av EU:s system för växthälsa,

¹ Anbudsförfarande nr AGRI-2008-EVAL-10 // ramkontrakt nr. 30-CE-0101908/00-50.

² EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

³ EUT L 140, 5.6.2009, s. 63.

⁴ EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁵ Rapport av den 16 september 2010.

⁶ EUT L 11, 15.1.2000, s. 17.

- med beaktande av den sammanfattande rapporten från TEEB (ekonomiska aspekter av ekosystem och biologisk mångfald) ”Mainstreaming the Economics of Nature” och uppdateringen av klimatfrågor i samband med TEEB,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 april 2010 om förebyggande av skogsbränder inom Europeiska unionen,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 8–9 november 2010 om innovativa lösningar för finansiering av katastrofförebyggande verksamhet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser¹,
- med beaktande av slutrapporten om genomförandet av systemet Forest Focus (KOM(2010)0430),
- med beaktande av Europeiska miljöbyråns tekniska rapport nr 9/2009 ”European forest types: Categories and types for sustainable forest management reporting and policy”,
- med beaktande av rapporten till kommissionens generaldirektorat för jordbruk och landsbygdsutveckling ”Impacts of Climate Change on European Forests and Options for Adaptation”²,
- med beaktande av rapporten från 2009 till kommissionens generaldirektorat för miljö ”EU policy options for the protection of European forests against harmful impacts”³,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 9/2004 om skogsbruksåtgärder inom politiken för landsbygdens utveckling (tillsammans med kommissionens svar),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden⁴,
- med beaktande av rekommendationerna från FAO:s/UNRCCR:s/ILO:s nätverk av sakkunniga om genomförandet av hållbar skogsförvaltning,
- med beaktande av MCPFE:s Helsingforsresolution H1 där hållbart skogsbruk definieras som förvaltning och användning av skogar på ett sätt och i en takt som upprätthåller deras biologiska mångfald, produktivitet, förnygringsförmåga, vitalitet och deras potential att nu och i framtiden fylla relevanta ekologiska, ekonomiska och sociala funktioner på lokal, nationell och global nivå och som inte ger skador på andra ekosystem,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

¹ EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

² AGRI-2007-G4-06.

³ ENV.B.1/ETU/2008/0049.

⁴ EUT L 295, 12.11.2010, s. 23.

- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0113/2011), och av följande skäl:
 - A. Av EU:s areal är över 42 procent skog och trädbevuxen mark och skogsindustrin, med en omsättning på över 300 miljarder euro, erbjuder över två miljoner arbetstillfällen, till största delen på landsbygden, och bidrar till den ekonomiska tillväxten och till arbetstillfällen och välfärd genom att tillhandahålla timmer och möjligheter till turism.
 - B. EU:s skogar är kompletta biosfärer som inte bara omfattar träd, utan tillhandahåller ovärderliga ekosystemtjänster, bland annat lagring av kol, reglering av flodernas vattentillförsel, bevarande av landskap, upprätthållande av markens bördighet, skydd av marken mot erosion och ökenspridning samt skydd mot naturkatastrofer. Alla dessa ekosystemtjänster är av stor betydelse för jordbruket, landsbygdsutvecklingen och den europeiska allmänhetens livskvalitet.
 - C. Omkring 40 procent av skogarna i EU är offentligägda, och omkring 60 procent av skogarna i EU ägs av över 10 miljoner privata skogsägare, vilket innebär att såväl privata som offentliga aktörer ansvarar för skogsskyddet och hållbar användning av skogarna genom tillämpning av hållbart skogsbruk i praktiken.
 - D. Trots en alarmerande avskogningstakt i olika delar av världen har skogstäcket i EU på lång sikt stadigt ökat, och mängden kol i biomassa från skog förväntas öka. Trots denna generellt sett positiva trend fortsätter skogarna runtom i Europa att lagra avsevärt mindre kol än vad deras naturliga kapacitet medger, vilket skulle kunna leda till att de istället blir en kolkälla, eftersom avverkningstrycket ökar och ungefär 500 000 hektar av skogarna i EU går förlorade årligen på grund av skogsbränder och olaglig avverkning.
 - E. Av Natura 2000-områdena är 30 procent skog och andra trädbevuxna livsmiljöer, och de spelar en viktig roll som språngbräddor i nätverket av biotoper. 66 procent av skogslivsmiljötyperna av gemenskapsintresse har ogynnsam bevarandestatus.
 - F. Skog i bergsområden utgör en tredjedel av den totala skogsarealen i EU och är ett väsentligt inslag i det naturliga landskapet, eftersom skogen bidrar till att skydda jordmånen och reglera vattenförsörjningen. Dessa skogar fyller en mycket viktig uppgift i den lokala ekonomin.
 - G. Om de sista återstående vildmarksområdena skyddas kan det bidra till att förlusten av biologisk mångfald och försämringen av ekosystemtjänster hejdas i EU fram till 2020.
 - H. Av EU:s förnybara energi 2020 förväntas 58 procent komma från fast biomassa och biologiskt avfall. Andelen biomassa från skogsbruket förväntas minska relativt sett samtidigt som det finns en stadigt ökande efterfrågan på timmer som energikälla. Här måste man vara vaksam för att förhindra olaglig avverkning och intensifiering av skogsbruket, som skulle kunna innebära att avverkningen kan uppgå till mer än 100 procent av tillväxten i vissa medlemsstater, vilket skulle stå i strid med målen för klimatförändringarna och den biologiska mångfalden. Energi från biomassa bör vara mindre beroende av biomassa från skogen.

- I. Skyddet av skogarna och skogarnas funktioner bör ingå som ett led i all unionspolitik som påverkar skogarna.
- J. Skogarna är levande och evolutionära ekosystem som ofta sträcker sig över riksgränserna och kan klassificeras på olika sätt, exempelvis enligt bioklimatzon eller skogstyp. Europeiska miljöbyrån har, för att vägleda EU:s politiska beslut, utarbetat en specifik skogsomenklatur. De senaste vetenskapliga landvinningarna inom alla områden, exempelvis om den kontinentala vattendelaren, bör beaktas inom unionspolitik som påverkar skogarna, och i denna politik bör man undvika riskerna med att vara alltför allmän för att målen ska kunna nås.
- K. Olika skogstyper och skogsbrukssektorn står inför olikartade och oförutsägbara biotiska och abiotiska hot från klimatförändringarna, exempelvis skadegörare, stormar, torka och bränder, så att skyddet av skogarna framför allt måste inrikta sig på att göra skogarna mer motståndskraftiga.
- L. Handfast och jämförbar information om hur det står till med EU:s skogar och hur de påverkas av klimatförändringarna och produktionsmönstren är en viktig förutsättning för politik och planering, även i fråga om skogarnas bidrag till att begränsa klimatförändringarna och anpassa sig till dem.
- M. Skogsbränder och anlagda bränder, bakom vilka det ofta ligger särskilda motiv, förstör över 400 000 hektar skog årligen, särskilt, men inte uteslutande, i Medelhavsområdet, och orsakar stora förluster av människoliv, egendom, arbetstillfällen, biologisk mångfald och skogarnas skyddande funktioner. Efter bränder är det särskilt svårt med föryngring i alla skogar, och när det gäller Natura 2000-nätet förhindras att målen för nätet uppnås.
- N. I den ovannämnda vitboken om anpassning till klimatförändringarna ingår skogarna som ett av tyngdpunktsområdena för åtgärder, och där betonas att EU:s skogsbruksstrategi bör aktualiseras med klimatförändringsaspekter.
- O. Endast 5 procent av Europas skogsareal är gammelskog, urskog eller orörd av mänsklig verksamhet. Den låga andelen av denna skogstyp, i kombination med ökad fragmentering av de återstående bestånden av samtliga skogstyper, gör skogarna mera utsatta för klimathot och förklarar delvis varför många skogslevande arter av europeiskt intresse fortsätter ha dålig bevarandestatus.
- P. I EU:s och medlemsstaternas civilskyddsstrategier bör det ingå att skogarnas skyddande funktion förbättras, framför allt med tanke på sådana klimatrelaterade ytterlighetsfenomen som skogsbränder och översvämningar.
- Q. I TEEB-rapporten har det lagts fram en övertygande argumentation som tar hänsyn till kostnad–nyttoförhållandet för offentliga investeringar i ekosystembaserade strategier för anpassning till och begränsning av klimatförändringarna, framför allt i fråga om grön infrastruktur, såsom återbeskogning och skogsvård.
- R. De olika nationella, regionala och lokala systemen för skogsbruk måste respekteras och också få stöd för att de bättre ska kunna anpassa sig.

- S. De europeiska skogarnas kapacitet att fungera som effektiva sänkor för koldioxid, ammoniak och kväveoxider utnyttjas fortfarande inte fullt ut, och trä som kommer från hållbart skogsbruk kan varaktigt begränsa verkningarna av klimatförändringarna. Det kan tjäna som en återvinningsbar, kolrik ersättning för energiintensiva material som metallegeringar, plast och betong, vilka används flitigt inom byggnadsindustrin och andra branscher.
- T. Enligt uppgifter som samlats in av kommissionen kommer sommartemperaturerna att öka två gånger hastigare i Sydeuropa än i övriga Europa, och nederbörden sommartid i Sydeuropa kommer att minska med 5 procent för varje tioårsperiod.
- U. EU:s handlingsplan för skogar har fyra syften: förbättra konkurrenskraften på lång sikt, skydda miljön, bidra till livskvaliteten och sporra till samordning. Avsevärda framsteg har gjorts, i synnerhet med att uppnå det förstnämnda målet.
- V. Inom processen Forest Europe har man redan uppnått en europeisk samsyn på frivillig grund om hållbart skogsbruk. I sitt nuvarande sammanhang har det hållbara skogsbruket dock varken fullt ut erkänts eller genomförts konsekvent.
- W. Inom processen Forest Europe har omfattande förarbeten inför förhandlingar om ett rättsligt bindande instrument genomförts, och vid nästa konferens i Oslo i juni 2011 förväntas beslut i denna fråga.
- X. Förordningarna om skydd av gemenskapens skogar mot bränder¹ och om övervakning av skogar och miljösamspel i gemenskapen (Forest Focus)² har upphört att gälla, vilket lett till att rapporteringen görs från fall till fall och anslagen blivit otillräckliga.
- Y. Den genetiska selektionen bör sträva efter och inriktas på att förbättra skogsekosystemets anpassningsförmåga.
- Z. Det behövs mer information om hur skogarna påverkar väderleksmönstren på europeisk nivå.
- AA. I ovannämnda rapport från 2009 till kommissionen ”EU policy options for the protection of European forests against harmful impacts” kartläggs och utreds fyra politiska alternativ, nämligen att man fortsätter som hittills, att man tillämpar den öppna samordningsmetoden, att man ökar övervakningen och att man inför ett ramdirektiv om skogen.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information: Att förbereda skogen för klimatförändring. Parlamentet anser att EU:s skogsstrategi bör stärkas för att förbättra hållbar förvaltning och bevarande, i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

2. Europaparlamentet betonar dock att EU enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen

¹ Förordning EEG nr 2158/1992 av den 23 juli 1992 om skydd av gemenskapens skogar mot bränder, EGT L 217, 31.7.1992, s. 3.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2152/2003 av den 17 november 2003 om övervakning av skogar och miljösamspel i gemenskapen (Forest Focus), EUT L 324, 11.12.2003, s. 1.

kan handla när målen för den planerade åtgärden bevisligen inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna.

3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uppfattning att skogar har stor betydelse för att man ska kunna komma till rätta med klimatkrisen. Parlamentet betonar att hållbart skogsbruk spelar en avgörande roll för att EU ska uppnå sina klimatmål och kunna tillhandahålla nödvändiga ekosystemtjänster, såsom biologisk mångfald, skydd mot naturkatastrofer och bindning av koldioxid från atmosfären.
4. Europaparlamentet erinrar om att skogar bildar biosfärer som omfattar mycket mer än träd, och att deras motståndskraft beror av den biologiska mångfalden, inte bara av träd utan av alla skogslevande organismer, särskilt av de skogslevande vilda djuren, och att skogarna spelar en nyckelroll för att samhällena i Europa ska kunna anpassa sig till klimatförändringarna.
5. Europaparlamentet påpekar att skogarna utgör de största kolsänkorna och att de fyller en mycket viktig funktion i kampen mot klimatförändringarna. Det är därför av största betydelse att EU stärker sin strategi för att bekämpa de företeelser som skadar skogarna, t.ex. bränder och luftföroreningar.
6. Europaparlamentet är övertygat om att ekologisk hållbarhet är själva förutsättningen för fortsatta ekonomiska och sociala funktioner för skogarna i EU.
7. Europaparlamentet understryker den roll skoglig biologisk mångfald spelar vid anpassning till klimatförändringarna och att kunskaperna om indikatorer på skoglig biologisk mångfald måste öka – särskilt om skogens genetiska förmåga – av hänsyn till bättre anpassning.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uttömmande analys i grönboken av de biotiska och abiotiska hoten och riktar uppmärksamhet på att även andra faktorer som direkt kan kopplas till klimatförändringarnas följder för skogen behöver undersökas, såsom avlövnning, som har lett till att de avlövade trädtopparnas yta i Sydeuropa har fördubblats under de senaste 20 åren, vilket har fått direkta konsekvenser i form av skogarnas minskade kapacitet och effektivitet i koldioxidbindningsprocesser eller minskade temperaturreglerande effekt under perioder av torra och värmeböljor, eftersom träden tappar bladen för tidigt.
9. Europaparlamentet erkänner att befintliga internationella certifieringsystem, exempelvis Forest Stewardship Council (FSC) och Endorsement of Forest Certification Schemes (PEFC), gett viktiga bidrag till det hållbara skogsbruket.

EU:s skogsbruksstrategi och handlingsplan för skog

10. Europaparlamentet understryker att EU:s skogsbruksstrategi och handlingsplan för skog som nämns ovan bör uppdateras så att de tar hänsyn till klimatförändringarna och mer allmänna frågor som rör skogsskydd. Parlamentet påminner om att en sådan översyn måste föregås av en bred skogspolitisk diskussion med medlemsstaterna och samtliga aktörer som påverkas av genomförandet av de föreslagna åtgärderna.

11. Europaparlamentet ser positivt på att EU lyckats i sitt arbete med att göra den europeiska skogsindustrin globalt konkurrenskraftig.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra mer för att handlingsplanens mål i fråga om miljö och livskvalitet ska uppnås, eftersom genomförandet av dessa fortfarande släpar efter.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en analys av EU-strategier som påverkar EU:s skogar, för att utreda om dessa strategier är konsekventa och garanterar skydd av skogarna.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska den finansiering som för närvarande finns tillgänglig för skogar och skogsbruk och att omfördela befintliga medel som påverkar den skogliga biologiska mångfalden negativt, i enlighet med de ovannämnda slutsatserna från rådet från mars 2010.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda de åtgärder som anges i kommissionens meddelande av den 27 februari 2008 om innovativa och hållbara skogsbruksbaserade industrier i EU (KOM(2008)0113), och att beakta att överdriven reglering kan göra trävaror mindre konkurrenskraftiga i jämförelse med icke-förnybara och energiintensiva material.
16. Europaparlamentet påpekar att det av åtgärderna för skydd av skogarna bör framgå att de biotiska och abiotiska hoten, i relation till sin typ, bioklimatiska zon och de regionala förhållandena, har en gränsöverskridande karaktär. Parlamentet betonar också att åtgärder från medlemsstaternas och regionernas sida för att stödja, samordna och komplettera politiska initiativ bör vidtas när EU-åtgärder innebär ett mervärde, och de bör vidtas i enlighet med den skogsnomenklatur som tagits fram av Europeiska miljöbyrån.
17. Europaparlamentet påpekar att skyddet av skogarna förutsätter ett engagemang på lång sikt från medlemsstaternas, regionernas, skogsindustrins och såväl de offentliga som de privata skogsägarnas sida.
18. Europaparlamentet anser att de boreala skogarna (taigan) i norr och Medelhavsområdets skogar är enormt värdefulla för den europeiska biologiska mångfalden och som sänkor för atmosfäriskt kol och att de bör få ökat skydd.
19. Europaparlamentet anser att långsiktig planering av skogarna bör vara flexibel, anpassningsbar och möjliggöra medinflytande, med beaktande av samtliga tänkbara scenarier, och möjliggöra att ett flertal alternativ tas i beaktande för framtida utveckling, vilket ska ge en realistisk och tillförlitlig utgångspunkt för förvaltningsbeslut. Parlamentet anser även att detta, på EU-nivå, bör ta formen av ett permanent ”skogsforum”, för att garantera skydd av skogarna på lång sikt.

Hållbart skogsbruk

20. Europaparlamentet ser positivt på att Forest Europe lyckats med att förbättra det hållbara skogsbruket och få till stånd en europeisk samsyn om riktlinjer, kriterier och indikatorer för det. Parlamentet konstaterar emellertid att det hållbara skogsbruket i sitt nuvarande

sammanhang inte har genomförts konsekvent.

21. Europaparlamentet erinrar om att syftet med det hållbara skogsbruket är att förena aspekten att skogen ska ge avkastning med aspekten att skogen ska skyddas, så att skogarna kan fortsätta att fylla sin funktion ekonomiskt, socialt och ur miljösynvinkel, i enlighet med nationella, regionala och lokala prioriteringar. Parlamentet noterar med oro att den ökande tendensen att se skogarna endast ur ett ekonomiskt perspektiv, och att man glömmer deras miljömässiga och sociala aspekter, inte är förenlig med principerna för hållbart skogsbruk.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om komplettering av ovannämnda förordning (EU) nr 995/2010 för att garantera att allt timmer och alla trävaror som släpps ut på den europeiska marknaden kommer från hållbart skogsbruk.
23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att fortsätta med sina insatser för att få ett slut på olaglig skogsavverkning och handel med timmer som producerats på det sättet, eftersom de på så vis bidrar till att bekämpa avskogning, skogsförstörelse och förlust av biologisk mångfald.
24. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av kopplingen mellan de nationella skogsbruksplanerna och handlingsplanen för skog genom strukturerade rapporter till ständiga kommittén för skogsbruk.
25. Europaparlamentet anser att hållbart skogsbruk är en förutsättning för att skogarna i EU ska kunna fortsätta uppfylla sina ekonomiska, ekologiska och sociala funktioner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att visa sitt stöd för processen Forest Europe genom att göra genomförandet av hållbart skogsbruk obligatoriskt inom EU. Ett sådant åtagande skulle bidra till att integrera hållbarhetsprinciper i skogsbruket och tjäna som det bästa möjliga stödet för processen Forest Europe och de rättsligt bindande överenskommelser som är under behandling i Forest Europe och Förenta nationernas skogsforum.
26. Europaparlamentet förespråkar att ett aktivt hållbart skogsbruk genomförs fullt ut inom ramen för långsiktiga nationella skogsplaner där det ingår nationella och regionala prioriteringar, mätbara mål och utvärderingskriterier, och där de ökande hoten mot skogarna på grund av klimatförändringarna tas i beaktande.
27. Europaparlamentet betonar att planer för landsbygdens utveckling och operativa program inte ska vara likvärdiga med nationella skogsbruksplaner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att man i de nationella skogsbruksplanerna tar hänsyn till slutsatserna och rekommendationerna från undersökningar om hur klimatförändringarna påverkar vattenresurserna, ekosystemen och den biologiska mångfalden, och att strategier och program för landsbygdsutveckling är förenliga med skogsbruksprogram, strategier för biologisk mångfald och åtgärdsplaner för förnybar energi.
28. Europaparlamentet konstaterar att genetisk mångfald, naturlig förnygring och mångfald i fråga om struktur och artsammansättningen av samtliga skogslevande organismer är vanliga parametrar när man ska välja alternativ för anpassning av skogarna, oberoende av

gränser mellan bioklimatiska zoner, system för hållbar skogsskötsel och skogstyper. Hållbart skogsbruk garanterar ekonomisk lönsamhet för kulturskogar men ålägger inte detta för skogar som har andra primära funktioner än att producera timmer.

29. Europaparlamentet anser att långsiktigt skogsskydd är beroende av att skogsekosystem med bred sammansättning i fråga om trädarter, ålder och struktur skapas eller bevaras.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram rekommendationer om olika sätt att anpassa nationella civilskyddstjänster för att klara av klimatförändringarnas följder för skogarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att särskilt vidta åtgärder för att utvidga EU:s taktiska reserv vid skogsbränder ur resurs- och kapacitetssynpunkt.
31. Europaparlamentet varnar för obegränsad kommersiell exploatering av skogsresurserna, vilket oerhört ofta leder till oåterkalleliga skador, särskilt på naturskogar.
32. Europaparlamentet anser att träd som odlas inom ramen för trädjordbruk bör bedömas på samma vis som improduktiva traditionella skogsområden när det gäller kampen mot klimatförändringarna, eftersom de i betydande grad binder koldioxid.

Allmänna förslag

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med utarbetandet av en vitbok om skogsskydd i EU, i vilken hänsyn tas till resultaten från det offentliga samrådet om grönboken, den allmänt spridda uppfattningen att vi måste vara beredda på klimatförändringar, undersökningen om alternativ inom politiken och undersökningen om alternativ ifråga om anpassning. Parlamentet anser att vitboken, förutom att bekräfta skogarnas bidrag till ekonomin i form av träprodukter och andra varor och tjänster, bör inriktas på att bevara och öka de europeiska skogsbestånden, eftersom de hjälper de europeiska samhällena att begränsa klimatförändringarna och anpassa sig till deras effekter. Parlamentet anser vidare att en högre skydds nivå måste garanteras för livsmiljöer av hög kvalitet och för skyddsskogar som bidrar till att motverka översvämningar, jordskred, bränder, ökenspridning, förlust av biologisk mångfald och katastrofer på grund av extremt väder. Tillräckliga finansiella resurser, utbyte av kunskap och främjande av forskning och information är absolut nödvändiga aspekter i kommissionens förslag.
34. Europaparlamentet bekräftar än en gång sin inställning att det behövs ökad finansiering för EU:s skogsskyddsåtgärder, via pelaren för utveckling av landsbygden inom den gemensamma jordbrukspolitik (GJP). Parlamentet påpekar att de nya utmaningar som följer av klimatförändringarna gör det uppenbart att skogsskyddet behöver ökade resurser och att det kan komma att krävas nya stödformer.
35. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att noggrant utreda, och avlägga rapport till parlamentet och rådet om, olika alternativ för betalning för ekosystemtjänster, som erkänner ekosystemtjänsternas ekonomiska värde och belönar bevarande av skoglig biologisk mångfald och återställande skogsekosystem. Parlamentet framhåller vikten av att företagen inser fördelarna, i form av trovärdighet, reklam och övrig ekonomisk nytta, med att engagera sig i bevarande av den biologiska mångfalden och skogsskydd.
36. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram ett

lagstiftningsförslag om förebyggande av skogsbränder, där det också ska ingå anslag till förebyggande planer och riskbedömning, det europeiska informationssystemet för skogsbränder, upptäckande av brand, infrastruktur, yrkesutbildning och utbildning samt återställande av skog efter bränder, inbegripet övervägande av ett 30-årigt förbud mot att bygga på mark som drabbats av skogsbränder.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag som förbjuder bebyggelse av mark som frigjorts genom bevisat anlagda bränder.
38. Europaparlamentet begär att rättsliga hinder mot hållbar skogsförvaltning undanröjs.
39. Europaparlamentet påpekar att det måste upprättas en tillräcklig budgetram för att stärka kampen mot skogsbränder och efterlyser även en större flexibilitet i användningen av solidaritetsfonden.
40. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om skoglig information och då ta hänsyn till klimathot samt till att det behövs insamling och spridning av relevanta, harmoniserade och jämförbara uppgifter om skogstäcke, biologisk mångfald, biotiska och abiotiska hot och markanvändning inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, konventionen om biologisk mångfald samt miljöräkenskaper. Parlamentet uppmanar kommissionen att sammanställa och övervaka indikatorer avseende skogarnas skyddande funktioner, exempelvis kvarhållande av jord och fåltkapacitet.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja forskning om hur skogen påverkar regionala väderleksförhållanden i EU för att förse skogsförvaltningsstrategier med information om förändringar i skogarnas storlek, sammansättning och läge, och om konsekvenserna av dessa förändringar.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta och sprida riktlinjer för bästa metoder baserade på principerna för hållbar förvaltning, som är anpassade till de privata och statliga ägarnas behov liksom till lokalsamhällena, i syfte att garantera motståndskraft mot klimatförändringarna. Parlamentet noterar vikten av att utbyta bästa metoder för hur företag och industrisektorer kan bidra till målen om biologisk mångfald och stärka livscykelperspektivet och hur de kan fungera som en länk mellan bevarande av biologisk mångfald och intäktsgenerering. Parlamentet belyser behovet av att stärka kommunikations- och informationspolitiken för att garantera ett hållbart skogsbruk, informera allmänheten och uppmuntra till användning av trä som härrör från hållbart skogsbruk.
43. Europaparlamentet understryker att samordningen och informationen avseende skogsskyddet måste förbättras. Parlamentet anser att större insatser behövs för se till att EU:s interna åtgärder överensstämmer med de yttre politiska ställningstaganden man gjort i fråga om skogar (samarbete, utveckling, handel med tropiskt timmer osv.)
44. Europaparlamentet anser att skogarna ingår i mänsklighetens gemensamma kultur- och miljöarv och att anmärkningsvärda träd bör skyddas oberoende av om de är belägna i eller utanför en skog. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför att utarbeta lämpliga strategier för att skydda dem, inbegripet att eventuellt inrätta

skogsövervakningscentrum (Forest Heritage Observatories. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att inom ramen för sina nationella strategier främja lika och allmän tillgång till skogar och naturområden, och erkänner att den allemansrätt att beträda skogar och naturområden som tillämpas i vissa medlemsstater medför många fördelar när det gäller demokratisk tillgång till rekreation, uppskattning av ekosystem och respekt för naturarvet.

45. För att målen i Europa 2020-strategin ska kunna uppnås med avseende på de nationella handlingsplanerna för skog begär Europaparlamentet att varje medlemsstat eller region utarbetar en skogsstrategi som ska omfatta återbeskogning av flodstränder, regnvattenuppsamling, jordbruksverksamhet och forskningsresultat för urval av de växter eller träd bland de traditionella sorterna och arterna som är bäst anpassade till torka.

Forskning om skog

46. Europaparlamentet betonar att anslagen till forskning om effekterna av klimatförändringarna på skogen måste öka, även om det finns obestridlig fackkompetens i Europa när det gäller skog som en följd av en lång tradition av skogsbruk. Med tanke på den vetenskapliga osäkerheten kring klimatförändringarnas tidsperspektiv och omfattningen av hoten mot skogarna i olika områden är det nödvändigt att öronmärka finansiering av klimatforskning i relation till de särskilda behov som finns och lösningar som kan tillämpas i olika bioklimatiska zoner, för att förbättra den relevanta kunskapsbasen.
47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta gemensamma långsiktiga forskningsprogram för att förbättra kunskapen om följder och känslighet och att stödja skogssektorns anpassningsåtgärder. Kommissionen uppmanas att arbeta för att projekt som rör kunskap om skogsekosystemen och deras kapacitet att anpassa sig till klimatförändringarnas effekter tas med inom den fleråriga ramen för forskning och teknisk utveckling.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en handlingsplan för att skydda EU:s skogar och föregripa de negativa konsekvenserna av spridningen av insekter och sjukdomar som orsakas av klimatförändringarna.
49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda forskningen om klimatförändringarna och deras följder för skogarna, att främja ökad medvetenhet om skogarnas mångsidiga betydelse och om hur viktigt det är att de förvaltas på ett hållbart sätt, att stödja utbildning och fortbildning för dem som är sysselsatta inom skogsbruket och särskilt lägga vikt vid de behov av sakkunskap inom respektive områden som väntas uppstå till följd av klimatförändringarna (att främja mångfald samt förebygga och avhjälpa skador) samt att främja utbyte av kunskap och erfarenheter.
50. Europaparlamentet anser att det behövs effektiv forskning om skogsekosystemens ”försvarspotential” samt prognos- och strategiforskning om hur man ska kunna mildra klimatförändringarnas effekter för hela skogs- och timmersektorn, och att det därför krävs att denna forskning samordnas och finansieras på EU-nivå.

Andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitiken

51. Europaparlamentet påpekar att man i diskussionerna om framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 bör beakta att skogarna tillhandahåller avgörande miljöfunktioner och bidrar till att uppfylla sociala och ekonomiska mål om landsbygdsutveckling och nationella ekonomier. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och regionerna att oinskränkt samarbeta med skogsvårdsmyndigheterna och allmänheten vid sammanställandet av program för landsbygdens utveckling för att garantera konsekvens mellan olika politikområden i EU, och ta hänsyn till att skogsbruk, i vissa fall, kan vara en oberoende sektor inom landsbygdsekonomin.
52. Europaparlamentet påminner om att skogarna spelar en huvudroll när det gäller att tillhandahålla socioekonomiska och miljömässiga offentliga nyttigheter till nytta för samhället och utvecklingen, särskilt i landsbygdsområden. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en politisk strategi som erkänner denna roll, samtidigt som äganderätten respekteras.
53. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i sitt senaste meddelande om reformen av jordbrukspolitiken¹ erkänner den viktiga uppgift som jordbrukaren fyller för att förebygga skogsbränder, förvalta skogen och skydda den mot sådant som hotar den biologiska mångfalden, såsom sjukdomar, och framför allt för att upprätthålla territoriet, eftersom bevarandet av jordbruksverksamheten är den största garantin för att förhindra avfolkning.
54. Europaparlamentet vidhåller att producenter på landsbygden, producentsammanslutningar och offentliga organ bör få komma i fråga för skogsbruksåtgärder enligt andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitiken. EU måste fortsätta att stödja skogsplantering med hjälp av nationella program för utveckling av landsbygden, men samtidigt se till att dessa initiativ inte stör marknaden och att skogsplanteringsåtgärder litar till lokalt, sjukdomsresistent och brandresistent material och bidrar till att bevara den biologiska mångfalden. Parlamentet betonar också att insatser för skogsplantering måste prioritera träarter som avsevärt ökar jordens kvalitet och den biologiska mångfalden, samtidigt som egenskaperna hos den miljö där skogen planteras, de inhemska arterna och behovet av blandskogar beaktas.
55. Europaparlamentet framhåller, vilket också rådet gjorde i sina slutsatser från mötet i juni 2010, att det kan uppstå allvarliga problem om skogen lämnas åt sig själv, eftersom det kan hända att det inte längre blir möjligt att garantera att den uppfyller sina funktioner.
56. Europaparlamentet anser att man måste uppmuntra och stödja inrättandet av producentföreningar och skogsförvaltningsenheter som utövar hållbart skogsbruk, särskilt i områden som karakteriseras av små skogsområden, eftersom detta kommer att bidra till att få försörjningen med det stora antal varor och tjänster som skogar kan tillhandahålla i jämvikt. Dessa föreningar och förvaltningsenheter skulle stärka producenternas förhandlingsposition i distributionskedjan för timmer, och också bidra till att tillhandahålla och skapa rättvisa villkor samtidigt som de bidrar till att man kan finna en

¹ Kommissionens meddelande av den 18 november 2010 om den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans (KOM(2010)0672).

lösning på problemen med den ekonomiska krisen, den internationella konkurrensen, klimatförändringarna och kampen mot olaglig avverkning.

57. Europaparlamentet vidhåller att det behövs ökat stöd till aktörer inom den offentliga och privata sektorn som skyddar den skogliga biologiska mångfalden av arter, livsmiljöer och ekosystemtjänster och att också frivilliga metoder för skydd och områden som hänger samman med Natura 2000-områden måste kunna få stöd, eftersom biologisk mångfald är avgörande för jordbrukets upprätthållande, utveckling och anpassning.
58. Europaparlamentet begär att det fakturabaserade ersättningssystemet ska ersättas med standardiserade eller arealbaserade kostnader.
59. Europaparlamentet begär att det utvecklas en standard för goda skogsbruksmetoder som ska fungera som en grund för stöd i samband med alla skogsåtgärder.
60. Europaparlamentet begär att skogsmiljön och Natura 2000-åtgärder ska tas med i program för utveckling av landsbygden och efterlyser ett arealbaserat stöd för Natura 2000-nätverket genom direkta betalningar.
61. Europaparlamentet vill att den gemensamma jordbrukspolitiken ska byggas ut med en ny åtgärd för bevarande av genetiskt skogsmaterial av känd härkomst på plats och utanför platsen.
62. Europaparlamentet motsätter sig starkt att immaterialrätten tillämpas på skogens genetiska resurser.
63. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att inom all EU-finansiering se till att man tillämpar långsiktiga perspektiv på projekt i anslutning till skogsbruk och skogsskydd.

Civilskydd och förebyggande av bränder

64. Europaparlamentet är övertygat om att det är mycket mer kostnadseffektivt att förebygga än att bekämpa skogsbränder.
65. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten på det akuta behovet av att genomföra de rekommendationer om förebyggande av naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människan som det nyligen antog¹, särskilt rekommendationerna om stöd till besöks-/återbesöksprojekt som prioriterar lokala arter och blandskog, för att stödja den biologiska mångfalden och öka motståndskraften mot bränder, stormar och sjukdomar. Parlamentet påpekar att öar och de yttersta randområdena har ännu svårare att förebygga skogsbränder. Parlamentet begär att dessa områden bör få specialbehandling via de tillgängliga finansieringsinstrumenten, däribland solidaritetsfonden.
66. Europaparlamentet anser att förebyggande av skogsbränder genom landskapsplanering och landskapskonnektivitet, infrastruktur och utbildning bör vara stadigt förankrat i EU:s

¹ Europaparlamentets resolution av den 21 september 2010 om kommissionens meddelande: En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer (P7_TA-PROV(2010)0326).

politik för skogsskydd, anpassning och civilskydd.

67. Europaparlamentet påpekar att man i torra områden och i områden där det finns risk för ökenspridning genom att utföra återbeskogning med produktiva arter kommer att gagna invånarna och garantera deras engagemang i naturvård och brandbekämpning.
68. Europaparlamentet framhåller skogsområdets obestridliga betydelse för den allmänna säkerheten, eftersom de skyddar den mänskliga livsmiljön mot de negativa konsekvenserna av naturfenomen.

Att rapportera och redovisa utsläpp

69. Europaparlamentet anser att EU:s utsläppshandelssystemet i sin nuvarande form inte stämmer överens med redovisningen för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF), eftersom det är skillnad mellan å ena sidan vilka årliga krav som industri- och jordbruksanläggningar ska uppfylla enligt utsläppshandelssystemet och å andra sidan de längre tidsperspektiv som gäller för vilka ändringar som ska ske och observeras i fråga om markegendomarnas lagring av koldioxid och att det därför inte bör göras någon koppling. Kommissionen uppmanas att i detta avseende åter behandla frågan om hur man på bästa sätt ska finansiera minskade koldioxidutsläpp från LULUCF-verksamhet.
70. Europaparlamentet uppmärksammar de utmaningar som hänger samman med att ta med LULUCF i medlemsstaternas mål inom ramen för beslutet om fördelning av insatser. Parlamentet oroas framför allt över att skillnaderna i beräkningsprecision och stora naturliga skillnader skulle kunna undergräva kontrollsystemet för efterlevnad enligt beslutet. Därför behövs separata mål för LULUCF-sektorn.
71. Europaparlamentet uttrycker sitt engagemang för att EU 2020-målet om förnybar energi och målet om högst två grader Celsius för klimatförändringarna ska uppfyllas. Parlamentet är emellertid bekymrat över att de korta tidsperspektiv som används i dagens metoder för beräkning av växthusgaser, och därmed antagandet om att biomassa från trä är koldioxidneutral, kan hindra att dessa mål uppnås. Parlamentet uppmanar kommissionen att konsultera IPCC och ta fram en ny metod för beräkning av växthusgaser, med vars hjälp man över ett längre tidsperspektiv kan sköta övervakningen, också av utsläppen från biomassa i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, vilket gör det möjligt att bedöma koldioxidflödena på nationell nivå och även integrera de olika faserna inom skogsbruket (plantering, gallring och avverkning).
72. Europaparlamentet anser att de aktuella kriterierna för ”biobränsle” som kommissionen utarbetat är olämpliga när det gäller biomassa från skog och begär att nya rättsligt bindande hållbarhetskriterier ska utarbetas för biomassa som får stöd för att användas som energi. Parlamentet anser att kommissionen bör konsultera det arbete som gjorts av och de resultat som Forest Europe kommit fram till för att utarbeta kriterier som kan ta hänsyn till eventuella risker för snedvridning inom marknaden för förnybar energi, inte litar till antagandet om koldioxidneutralitet, tar upp indirekta utsläpp och inte undergräver målen från Europa 2020-strategin om förnybar energi och biologisk mångfald. Det exakta genomförandet av kriterierna bör lämnas åt den lokala nivån, så att hänsyn kan tas till platsspecifika förhållanden.

73. Europaparlamentet begär att det används sådana skogsdefinitioner, som grundar sig på en ekologisk skogsklassificering som den som föreslogs av Europeiska miljöbyrån 2007, så att man kan göra skillnad mellan gamla skogar som är rika på kol, intensivt skötta monokulturer och andra skogstyper, inbegripet mediterrän macchia, i relation till olika biom och successionsstadier.
74. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att skydda en mångfald av skogar i alla successionsstadier inom EU för att säkerställa biologisk mångfald för och inom skogarna, eftersom varje stadium skapar förutsättningar för det efterföljande, och utan ett samlat skydd i alla olika stadier kommer de senare, sista stadierna allvarligt att hotas.

Den yttre dimensionen

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta internationellt för att fastslå nya definitioner på skogar på FN-nivå, som förtydligar definitioner på naturskogar och grundar sig på biom och gör skillnad mellan inhemska skogar och de som domineras av monokulturer av träd och främmande arter. Denna definition skulle avsevärt förbättra konsekvensen mellan olika politikområden och ge ett ökat ”mervärde”, eftersom EU är den största offentliga bidragsgivaren till utvecklingsländerna (med skogssektorn som mottagare av över 600 miljoner euro 2003). Parlamentet beklagar att man i grönboken inte lyckats förteckna framsteg ifråga om att EU:s åtgärder inom och utanför unionen måste samordnas och ifråga om att ett internationellt rättsligt bindande avtal inom ramen för FN:s skogsforum måste uppnås.
76. Europaparlamentet betonar vikten av internationellt samarbete både på administrativ nivå och på forskningsnivå för att fastställa standarder, bästa metoder samt överföring av teknik och vetenskapligt kunnande, särskilt inom systemet för minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse i utvecklingsländerna (Redd). Parlamentet betonar även att vinsterna med Redd-systemet inte kan delas rättvist utan aktivt samarbete och utbyte av bästa metoder. Parlamentet framhåller GMES-programmets (global övervakning för miljö och säkerhet) betydelse för att kartlägga, övervaka och registrera skogsregioner på europeisk och internationell nivå, och den betydelse den insamlade informationen kan få i FN:s förhandlingar om klimatförändringar.

0

0 0

77. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Skogen i EU: hur det står till och hur den sköts

Av EU:s areal är 42 procent skog och trädbevuxen mark¹.

Skogsindustrin erbjuder över två miljoner **arbetstillfällen**, mestadels inom små och medelstora företag, och omsätter 300 miljarder euro. Skogsbruket sysselsätter 350 000 personer². Dessutom är 40 procent av EU:s skogar statsägda.

Inom EU är förhållandet mellan avverkning och tillväxt fortsatt stabilt, nämligen omkring 60 procent³. Detta förhållande väntas i flera länder öka till över 100 procent så att bestånden av växande skog kommer att minska efter 2020⁴.

De europeiska skogarna kan indelas i fem bioklimatzoner, nämligen den boreala zonen, zonen med tempererad oceanisk skog, zonen med tempererad kontinental skog, den mediterrana zonen och bergszonen⁵, vilka utgår från Europeiska miljöbyråns skogstypologi och utvecklats som vägledning för det politiska beslutsfattandet⁶.

Skogarna och skogsbruket i Europa styrs av en rad olika regionala och nationella modeller, som sammanförts enligt sin inriktning på skydd eller produktion⁷. Skogarna fungerar både som naturtillgångar och som ekosystem.

Hot mot skogarna

Klimatrelaterade hot sammanfattas i stort sett som abiotiska (stormar, vindfällan, torka, ökad risk för skogsbränder) och biotiska (skadegörare, svampsjukdomar). De förstärker effekterna av varandra, såsom i fallet med skadegörare: högre temperaturer leder till längre förökningscykler för flera sjukdomsframkallande arter.

Bristen på nederbörd sommartid påverkar **skogens produktivitet** i alla zoner med undantag för den boreala. Barrskogens areal och produktivitet förväntas minska överallt i Kontinentaleuropa. Granen förväntas bli olämplig som produktionsträd på lägre höjder och boken förväntas försvinna i den mediterrana zonen. Inom bergszonen drabbas tillväxten och produktiviteten hos alla trädslag av stress på grund av **torka**. Skogarnas avkastning av annat

¹ FN:s ekonomiska kommission för Europa/FAO, 2000 Forest Resources of Europe, CIS, North America, Australia, Japan and New Zealand.

² Grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändring, samt arbetsdokumentet för kommissionens personal (KOM(2010)0066/SEK(2010)0163).

³ Europeiska miljöbyråns rapport nr 4/2009: "Progress towards the European 2010 biodiversity target".

⁴ FN:s ekonomiska kommission för Europa/FAO 2006: "Outlook for the development of European forest resources", en undersökning som gjorts inför European Forest Sector Outlook Study.

⁵ Rapporten till kommissionens generaldirektorat för jordbruk och landsbygdsutveckling "Impacts of Climate Change on European Forests and Options for Adaptation (AGRI-2007-G4-06).

⁶ Teknisk rapport nr 9/2009 från Europeiska miljöbyrån "European forest types: Categories and types for sustainable forest management reporting and policy".

⁷ Rapporten 2009 till kommissionens generaldirektorat för miljö "EU policy options for the protection of European forests against harmful impacts" (ENV.B.1/ETU/2008/0049).

än trävaror, såsom svamp, kork och örter, kommer att minska drastiskt i hela Europa.

Man vet fortfarande inte hur de boreala skogarna kommer att drabbas av de **omfattande angrepp av skadegörare** som förväntas i och med att skadegörarna sprider sig norrut. Till detta kommer att **mildare vintrar**, tillsammans med att **kullblåsta träd** blir vanligare, gör skogen **mindre tillgänglig för avverkning**. Inom samma zon förväntas björkskogen minska till en tiondel av sin nuvarande areal fram till 2100¹².

Skogsbrandrisken ökar i hela Kontinentaleuropa, framför allt i den mediterrana zonen, tillsammans med oförutsägbara skadegörarangrepp på alla trädslag. I den här zonen förväntas boken komma att praktiskt taget försvinna.

Alla barrskogar kommer att drabbas av **skadegörarangrepp**.

Skogsfragmenteringen som breddar vildmarkens kontaktytor med landsbygds- och stadsområden utgör ett stort hot mot de kontinentala skogarna.

Den leder till att skogarnas areal minskar och deras artsammansättning blir annorlunda.

Det har inte gjorts särskilt många undersökningar av vilket hot det innebär för den stora allmänheten att skogarnas skyddande funktioner går förlorade. I bergszonen förväntas det att skogarnas minskade förmåga att fungera som buffert mot extrema avrinningsflöden kommer att påverka vissa av de skyddande funktionerna (framför allt översvämningsskyddet och skyddet av vattenkvaliteten). I den mediterrana zonen leder skogsbränder i förening med översvämningar till erosion till följd av att växtligheten fått sämre föryngringsförmåga, med den påföljd att ökenbildningen förvärras.

Energisektorns efterfrågan på biomassa från trä håller på att bli ett hot mot skogarna och de traditionella skogsbaserade industrierna. När man antar att biomassa³ från trä är neutral i fråga om koldioxid bortser man från att det behövs längre tidsramar för upptagande av ”koldioxidskulden”, som är beroende av produktionen av träd och föregående användning av mark⁴. Detta hot hänger samman med liknande brister i föreskrifterna om markanvändning och ändrad markanvändning i FN:s ramkonvention om klimatförändringar.

EU:s perspektiv

Bland den unionspolitik som påverkar skogarna märks den gemensamma jordbrukspolitiken (8 miljarder euro enligt andra pelaren), miljöpolitiken (framför allt inom områdena biologisk mångfald och vatten), energi-, industri-, handels-, forsknings- och sammanhållningspolitiken, inbegripet regionalpolitiken och solidaritetsfonden. Till saken hör att det ofta saknas konsekvens i fråga om skogsskyddet.

¹ Virtanen, T., Neuvonen, S. & Nikula, A. (1998). Modelling topoclimatic patterns of egg mortality of *Epirrita autumnata* (Lep: Geometridae) with Geographical Information System: predictions in current climate and scenarios with warmer climate. *J. Appl. Ecol.* 35, 311–322.

² Virtanen, T. & Neuvonen, S. (1999). Performance of Moth Larvae on Birch in Relation to Altitude, Climate, Host Quality and Parasitoids *Oecologia* Vol. 120, No 1, pp 92–101.

³ Direktivet om förnybar energi, 2009/28/EG.

⁴ Bird N., Pena N. & Zanchi J. (2010). The upfront carbon debt of bioenergy, Joanneum Research Institute, Graz.

Att rådet och Europaparlamentet gått in för att skydda skogarna har kommit till uttryck i förordningarna om skogsbränder (förordning (EEG) nr 2158/1992), om övervakning av skogar (förordning (EG) nr 2152/2003) samt om skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (förordning (EU) nr 995/2010), utgående från artikel 175 i FEU, som nu heter artikel 192 TFEU¹. Skogsskyddet bör också ses mot bakgrund av förebyggandet av naturkatastrofer och katastrofer förorsakade av människan² och anpassningsstrategin³⁴.

EU:s skogsbruksstrategi⁵ ledde fram till EU:s icke-bindande handlingsplan för skogar⁶, vilken syftade till att

1. förbättra konkurrenskraften på längre sikt,
2. skydda miljön,
3. bidra till livskvaliteten,
4. främja samordning och kommunikation.

Kommissionens halvtidsutvärdering av handlingsplanen för skog utmynnar i en slutsats om att det visserligen gjorts stora framsteg med åtgärderna i samband med mål 1, men att det är klen beställt med genomförandet av alla andra åtgärder⁷. De stora bristerna handlar om att öka skyddet och bevarandet av den biologiska mångfalden: 66 procent av skogslivsmiljöerna hade ”ogynnsam dålig/otillräcklig status”⁸. Det har inte gjorts särskilt mycket till förmån för utbildning och upplysning, skyddande funktioner eller för skogar i och omkring tätorter.

Det här är tvärt emot vad unionsmedborgarna prioriterar. Enligt kommissionens utredning av hur skogen uppfattas anser de flesta (44 procent) att bevarande och skydd avgjort är viktigast inom skogspolitiken, följt av skogarnas hälsa och föroreningssituationen (15,4 procent), klimatförändringarna (12,5 procent) och skogarnas ekonomiska användning (8 procent)⁹.

Det går trögt med att samordna och informera om handlingsplanen för skog och detta beror på att de nationella skogsbruksplanerna inte i tillräcklig grad hänskjutits till ständiga kommittén för skogsbruk.

EU:s alla medlemsstater deltar i **processen Forest Europe**, där det under de senaste tjugo åren tagits fram gemensamma synsätt på hållbart skogsbruk.

¹ Se också domstolens domar i målen C-164/97 och C-165/97.

² En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer (KOM(2009)0082).

³ Vitboken ”Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram” (KOM(2009)0147).

⁴ Europaparlamentets resolution av den 6 maj 2010 om kommissionens vitbok: Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram (P7_TA-PROV(2010)0154).

⁵ Rådets resolution av den 15 december 1998 om en skogsbruksstrategi för Europeiska unionen (EGT C 56, 26.2.1999, s. 1).

⁶ KOM(2006)0302.

⁷ Halvtidsöversyn av genomförandet av EU:s handlingsplan för skog 2006–2011 genom försorg av en utomstående utvärderingsgrupp (tjänstekontrakt nr 30-CE-0227729/00-59).

⁸ ”Sammanfattande rapport om bevarandestatus för livsmiljöer och arter i enlighet med artikel 17 i direktivet om bevarande av livsmiljöer” (KOM(2009)0358).

⁹ ”Shaping forest communication in the European Union: public perceptions of forests and forestry” (anbudsförfarande nr AGRI-2008-EVAL-10 // ramkontrakt nr 30-CE-0101908/00-50).

Utgående från detta arbete kan det på EU-nivå komma att bli obligatoriskt med aktivt och förebyggande hållbart skogsbruk, som tar hänsyn till nationella och regionala prioriteringar. Med tanke på vilket avancerat vetenskapligt arbete som gjorts inom Forest Europe kommer tillämpningen av det att medföra minimala kostnader och minimal byråkrati.

I fråga om biomassapolitiken gäller det att åtgärder vidtagna inom hela EU kan tillförsäkra ett gemensamt miljöskydd och samtidigt undvika snedvridningar på den inre marknaden¹.

Föredraganden anser att denna åtgärd bör utformas som juridiskt bindande hållbarhetskriterier utgående från en omprövning av antagandet om kolneutralitet och en vetenskapligt väl underbyggd metodik för beräkning av växthusgaser, där det tas hänsyn såväl till den fleråriga karaktären hos biomassa från trä som till de utsläppsförändringar som betingas av ändringar i markanvändning och skogsbruk. Dessutom bör det för alla former av biomassa tas fram faktorer med anknytning till indirekta förändringar i markanvändningen.

Mot bakgrund av det ovensagda kan man fråga sig om LULUCF-sektorn verkligen är förenlig med och kan tas med i EU:s system för handel med utsläppsrätter, vilket i första hand utformats för att hantera de årliga utsläppen från industrianläggningar.

Internationellt bör EU arbeta för att vi ska få diversifierade skogsdefinitioner på basen av biom, där det tas hänsyn till den biologiska mångfalden, jordmånen och den sociala dimensionen och där tyngdpunkten vilar vid att bevara gammelskogar som är rika på kol. Detta är oerhört viktigt för att inte de ekonomiska engagemangen till förmån för biologisk mångfald och för minskning av utsläpp till följd av avskogning och skogsförsämring (Redd+) ska missbrukas för tvivelaktiga projekt.

Skoglig information: en grundval för beslutsfattande

Den skogliga informationen är otillräcklig på grund av att det saknas både ekonomiskt stöd och rapporteringsskyldigheter, av det slag som föreskrivs i förordning (EG) nr 2158/2003, som nu upphört att gälla. Den förordningen bör återinföras och då bör det tas hänsyn såväl till vilken information som behövs om vad som hotar klimatet som till att det behövs mer information om konventionen om biologisk mångfald och om FN:s ramkonvention om klimatförändringar, för att vi ska få en exakt bild av skogarnas biologiska mångfald och av förändringarna i lagringen av kol. Insamlandet av uppgifter på EU-nivå bör ske utgående från inbördes förenliga mekanismer, harmoniserade definitioner och jämförbara uppgifter från de nationella skogsinventeringarna och andra relevanta källor.

Skoglig information är också av betydelse för miljöräkenskaperna, samt för initiativet ”Bortom BNP” och för att betalningar för ekosystemtjänster ska kunna genomföras i praktiken.

Förbättrad anpassningsförmåga med hjälp av hållbart skogsbruk

Man brukar skilja mellan å ena sidan *inneboende (ekosystembaserad) anpassningsförmåga*,

¹ SEK(2010)0065 Commission Staff Working Document – Summary of the Impact Assessment – Dokument som åtföljer rapporten från kommissionen om hållbarhetskrav för användning av fast och gasformig biomassa för produktion av el, värme och kyla (KOM(2010)0011).

som utgår från skogarnas genetiska mångfald, inbegripet markens biologiska mångfald och å andra sidan skogssektorns *socioekonomiska förmåga*, uttryckt i form av kunnsande och kapitalintensitet.

Föredraganden uttrycker sin erkänsla för **anpassningsförmågan hos EU:s skogsbruk** men konstaterar samtidigt att den i sista hand beror av skogarnas inneboende förmåga: det kan i och för sig vara möjligt att i efterhand bemöta olika hot, men det vore inte ekonomiskt genomförbart, vare sig för offentliga eller privata aktörer.

Hållbart skogsbruk där tyngdpunkten vilar på långsiktig timmeravkastning bedrivs i ett flertal EU-medlemsstater – men ingalunda i alla. Aktivt eller förebyggande **hållbart skogsbruk skapar en ram** där nationella och regionala prioriteringar respekteras.

Alternativen i fråga om aktiv anpassning utmynnar i att naturlig förnygring, genetisk mångfald och ökad mångfald i fråga om struktur och artsammansättning framstår som åtgärder för att öka skogarnas motståndskraft, oavsett skogens typ och skogsbrukets inriktning¹.

Bland ytterligare åtgärder märks skogsdrivningsteknik för den boreala zonen och sammanförd bränslehantering för den mediterrana zonen.

Föredraganden anser att det kostnadseffektivaste sättet att hantera klimatförändringen, både i form av att begränsa den och att anpassa sig till dess verkningar, består i att öka motståndskraften hos alla ekosystem²³⁴⁵⁶, samt att en bredare **relevant kunskapsbas** hos alla berörda parter är en grundläggande förutsättning för skogsbruket. För att vi ska få en konsekvent syn på anpassningsbehoven inom alla europeiska samhällen behövs det i brådskande ordning ett **samarbete** mellan alla berörda parter där det tas hänsyn till alla tänkbara scenarier.

EU:s ytterligare bidrag till skogsskyddet

Per definition leder klimatförändringarna till att medlemsstaternas politik inte längre erbjuder skogen ett tillräckligt skydd.

Tvårvillkor måste ovillkorligen uppfyllas: All EU-finansiering, oavsett vilket instrument den berör, måste vara sådan att den inte påverkar klimatet och dessutom ta hänsyn till den

¹ Rapport till kommissionens generaldirektorat för jordbruk och landsbygdsutveckling "Impacts of Climate Change on European Forests and Options for Adaptation (AGRI-2007-G4-06).

² FN:s miljöprogram (2009) "The Natural Fix? The role of ecosystems in climate mitigation".

³ Världsbanken (2009) "Convenient Solutions to an Inconvenient Truth: Ecosystem based Approaches to Climate Change".

⁴ "Towards a Strategy on Climate Change, Ecosystem Services and Biodiversity". Ett diskussionsunderlag som framtagits av EU:s ad hoc-arbetsgrupp av experter på biologisk mångfald 2009.

⁵ TEEB (2009) The Economics of Ecosystems and Biodiversity: Climate Issues Update, från september 2009.

⁶ Sveriges Vetenskapsråd om biologisk mångfald: "Biodiversity, Ecosystem Services and Resilience – Governance for a Future with Global Changes", 2009.

biologiska mångfalden¹², vattendimensionen samt behovet av vildmark³.

Föredraganden stöder tanken på **obligatoriska nationella skogsbruksplaner** som ett sätt att tillförsäkra efterlevnad och bygga på **samsynen om hållbart skogsbruk inom Forest Europe**. De nationella skogsbruksplanerna bör omfatta perioder på minst fem år utgående från exakta och kvantifierbara kriterier för både förhands- och efterhandsutvärdering samt en integration av anpassande och förebyggande skogsbruk. Kommissionen bör utfärda riktlinjer för dessa planer för att de ska kunna integreras inom en bredare ram för anpassning av skogarna.

Med tanke på hur omfattande både hoten och EU:s totala skogsareal är behövs det ökade anslag till skogarna inom den gemensamma jordbrukspolitiken genom andra pelaren. En förutsättning för denna anslagsökning är att det finns nationella skogsbruksplaner och operativa förvaltningsplaner som tar med både EU:s strategi för biologisk mångfald och långtidsperspektiv för skogsbruksprojekt inom hållbart skogsbruk. Rätten att få stöd bör utvidgas till att också omfatta offentliga aktörer och producentgrupper. Utbetalningarna bör övergå till att bli arealbaserade och omfatta bevarandeåtgärder både på platsen och utanför den.

Ett aktivt hållbart skogsbruk bör klart och tydligt prioriteras och tas med som ett led i all **forskning och praxis**, varvid det också bör tas hänsyn till att 40 procent av EU:s skogar är offentligägda. **Bevarandet av arter bör, tillsammans med plantskolepraxisen**, utvidgas till att omfatta mikrob- och svamparter med anknytning till skogen. Aktiv stimulans bör ges till forskning kring mykorrhizasymbios på plats.

Betalningarna för ekosystemtjänster bör formaliseras inför nästa budgetplan, utgående från lyckade skogs- och vattenprojekt⁴.

Politiken för **civilskydd** bör också förbättra skogarnas skyddande funktion, bland annat i form av ökad beskogning till skydd mot översvämningar, bränder och erosion.

Skogsbrandförordningen bör återinföras så den omfattar mer än de nuvarande föreskrifterna för landsbygdsutveckling, vilket bör ske utan dröjsmål och med tyngdpunkten vilande på landskapsvård och successivt införande av brandhårdiga lokala trädslag såsom *Quercus Spp.*

Skogens anpassningsförmåga och motståndskraft bör ägnas särskild uppmärksamhet då det inrättas en EU-fond för anpassning till klimatförändringarna.

Direktiv 105/1995/EG bör ses över, eftersom det tillsammans med den gemensamma jordbrukspolitiken fakturabaserade system kan tänkas gynna prestandan på bekostnad av anpassningen och vid översynen bör reglerna för saluföring av lokala arter uppmjukas.

¹ Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 9/2004 om skogsåtgärder inom politiken för landsbygdsutveckling (tillsammans med kommissionens svar).

² Europaparlamentets resolution av den 21 september 2010 om genomförandet av EU-lagstiftning som syftar till att bevara biologisk mångfald (P7_TA(2010)0325).

³ Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2009 om vildmark i Europa P6_TA(2009)0034.

⁴ Internationella naturvårdsunionens regionalkontor för Europa, Internationella naturvårdsunionens centrum för miljölagstiftning, Europeiska skogsägarförbundet: Slutlig rapport om det ekonomiska värdet av grundvatten och biologisk mångfald i Europas skogar, 2009.

Bevarandet av skogens genetiska resurser på ort och ställe är det grundläggande kollektiva arbete som kommer att möjliggöra en gynnsam fortlevnad för samhällen och industrier som är beroende av skogen.

8.12.2010

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR JORDBRUK OCH LANDSBYGDENS UTVECKLING (*)

till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

över kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändringar
(2010/2106(INI))

Föredragande (*): Rareș-Lucian Niculescu

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling uppmanar utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändringar. Parlamentet understryker den nära kopplingen mellan jordbruket och skogsbruket, som båda i hög grad drabbas av klimatförändringarna. Parlamentet anser att EU:s skogsstrategi bör stärkas, eftersom målet är att bättre förvalta och bevara skogarna, att denna strategi bör inriktas både på skogsskydd och på ett hållbart utnyttjande av timmerresurserna, eftersom skogarna ger lösningar på klimatförändringsproblemen och de nya utmaningarna, och att målet för en sådan strategi bör vara att uppnå en hög motståndskraft.
2. Europaparlamentet påpekar att skogsstrategin i enlighet med subsidiaritetsprincipen även fortsättningsvis bör vara en angelägenhet främst för medlemsstaterna, med kompletterande stöd från EU. Parlamentet framhåller behovet av att vidta åtgärder på lämplig nivå, dvs. på lokal eller regional nivå, medlemsstatsnivå eller EU-nivå. Parlamentet betonar att man med en sådan strategi skulle förbättra samordningen av åtgärder på nationell nivå och på EU-nivå och stärka EU:s profil i internationella förhandlingar om kampen mot klimatförändringarna.
3. Europaparlamentet anser att EU bör vidta åtgärder för att stödja, samordna och komplettera medlemsstaternas skogspolitiska initiativ med utgångspunkt i olika regionala förhållanden. Målet ska vara att säkra en hållbar utveckling inom skogsbrukssektorn och

bidra till att förbättra de europeiska medborgarnas livskvalitet och främja utvecklingen på landsbygden med hjälp av en sammanhängande ram för alla ekonomiska, sociala, kulturella och miljömässiga varor och tjänster från skogarna.

4. Europaparlamentet påpekar att klimatförändringarna kommer att få olika konsekvenser för olika typer av europeiska skogar. Strategier för anpassning och begränsning måste därför fastställas på regional eller lokal nivå, men samordnas och övervakas på EU-nivå i de fall gemenskapsåtgärder kan tillföra ett tydligt mervärde. Parlamentet anser att man i samband med dessa insatser bör uppmärksamma skillnaderna mellan de regionala förutsättningarna för skogsbruket och framför allt ta hänsyn till de olika möjligheterna för och hoten mot skogsområdena i norra respektive södra Europa.
5. Europaparlamentet noterar att 45 procent av EU:s yta består av skog, att skogarna tillsammans med den primära skogsindustrin står för nästan 2,5 miljoner arbetstillfällen och har en omsättning på 300 miljarder euro samt att skogarna inte bara är viktiga för miljön, utan även bidrar till att uppfylla sociala och ekonomiska mål, bland annat genom att tillhandahålla timmer, förbättra de allmänna levnadsförhållandena och skydda jordbruksgrödor och landsbygdsområden som håller på att utvecklas. Dessutom är skogarna en viktig inkomstkälla för landsbygdskommunerna liksom för de nationella ekonomierna, tack vare de inkomster som genereras av en hållbar skogsavverkning och av verksamhet som är kopplad till skogsbruk, jakt, fiske, turism och bärplockning. Parlamentet noterar vidare att skogarna i stor utsträckning bidrar till att förebygga bränder, torka, ökenspridning och markerosion.
6. Europaparlamentet påpekar att skogsbruket är nära kopplat till jordbruket, eftersom de flesta skogsägare i Europa också är jordbrukare. Parlamentet påpekar samtidigt att skogsbruket är en självständig näring inom landsbygdsekonomin, särskilt i områden som inte lämpar sig för jordbruk eller är synnerligen värdefulla ur naturvårds- eller fritidssynpunkt.
7. Eftersom skogslagstiftningen påverkar flera miljoner små skogsägare betonar Europaparlamentet att det i skogspolitiken alltid bör göras en avvägning mellan respekten för äganderätten och kraven på tillhandahållande av kollektiva nyttigheter.
8. Europaparlamentet anser att jordbruket och skogsbruket kan fungera på ett integrerat sätt. Produktionen är viktig, men får inte inverka negativt på skyddet av skogarna eller de fördelar dessa erbjuder. Lämplig balans måste upprätthållas mellan dessa båda synvinklar och det krävs synergi mellan dem, vilket till exempel kan uppnås genom en mer effektiv fördelning av disponibla medel. Parlamentet framhåller att skyddet av skogarna tjänar flera politiska syften. Parlamentet noterar att EU:s åtgärder till förmån för skogsbruket för närvarande till största delen finansieras genom den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare, och att EU:s finansiering av jordbruket därför måste fortsätta åtminstone på samma nivå, samtidigt som det även är nödvändigt att söka andra instrument på detta område.
9. Europaparlamentet påpekar att skogarna utgör de största kolsänkorna och att de därför fyller en mycket viktig funktion i kampen mot klimatförändringarna. Det är därför av största betydelse att EU utformar en gemensam strategi för att bekämpa de företeelser

som kan vara skadliga för skogarna, t.ex. bränder och luftföroreningar.

10. Europaparlamentet konstaterar att jordbruksproduktionen och skogsekosystemen är mycket känsliga för klimatförändringarna, vilka orsakar allt fler extrema väderhändelser, som inträffar allt oftare och blir allt mer intensiva på grund av de skador på skogarna som har orsakats av skogsbränder och skadedjursangrepp samt av massiv och okontrollerad avskogning i många regioner i världen. Parlamentet noterar dock att skogsarealen i Europa enligt undersökningen ”State of Europe’s Forests 2007” har vuxit med omkring 13 miljoner hektar under de senaste 15 åren. Parlamentet påpekar att skogarna spelar en viktig roll för regleringen av flodernas vattentillförsel och för att garantera vattenkvaliteten och skydda viktiga vattenkällor, bevara landskap och markens bördighet samt skydda marken mot erosion (särskilt i bergstrakter) och mot ökenspridning (särskilt i arida områden). Alla dessa aspekter är av betydelse för jordbruket.
11. Europaparlamentet påpekar att artrikedomen är oerhört viktig för upprätthållandet och utvecklingen av jordbruksproduktionen och att skogarna i hög grad bidrar till att den biologiska mångfalden kan bevaras. Parlamentet betonar att den biologiska mångfald som garanteras av skogsekosystemen och de ekologiska funktioner som dessa fyller betraktas som en del av världskulturarvet.
12. Europaparlamentet understryker att EU:s skogsbruksstrategi från 1998 och åtgärdsplan för skogar från 2006 bör uppdateras så att de tar hänsyn till klimatförändringarna och till mer allmänna frågor som rör skogsskydd.
13. Europaparlamentet anser att en aktiv skogsförvaltning är viktig eftersom den bidrar till Europa 2020-strategin och dess huvudsakliga syfte, dvs. att skapa tillväxt och sysselsättning, samt till EU:s energistrategi. Skogarna har en avsevärd potential som förnybar energikälla och leverantör av naturligt förnybara material, men de är för närvarande underutnyttjade. Parlamentet välkomnar därför kommissionens initiativ att anordna ett offentligt samråd om jordbrukets och skogsbrukets roll i uppfyllandet av klimatförändringsmålen.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om hur minskningen av koldioxidutsläppen kan optimeras genom att produkter och byggmaterial som vid tillverkningen släpper ut stora mängder koldioxid byts ut samt om hur bindningen av koldioxid kan optimeras genom ökad användning av trä. Parlamentet anser att införlivandet av skogarna i EU:s gemensamma system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser optimerar skogsnäringens bidrag till kampen mot klimatförändringarna genom att ge skogsbruket tillträde till marknadsmekanismerna för koldioxidkrediter.
15. Europaparlamentet framhåller att kommissionen snabbt måste ta itu med olikheterna mellan de lagstiftningsmål som påverkar å ena sidan skogarna och å andra sidan jordbrukspolitiken. Parlamentet efterlyser sammanhållning mellan EU:s olika politikområden, särskilt skogs- och jordbrukspolitiken, men även när det gäller förnybar energi, biologisk mångfald, industri, forskning och Europa 2020-strategin.
16. Europaparlamentet påminner om att jordbrukarna bidrar till att utöka skogsresurserna genom att plantera träd och inrätta blandade jord- och skogsbruk eller plantera skog på mindre bördig mark eller på arealer där ett effektivt jordbruk inte är möjligt och genom

att införa vissa skyddssystem och identifiera motståndskraftiga arter. EU måste fortsätta att stödja skogsplantering med hjälp av nationella program för utveckling av landsbygden, men samtidigt se till att dessa initiativ inte stör marknaden.

17. Europaparlamentet anser att de vilda arter som naturligt koloniserar de särskilda livsmiljöer som skogarna utgör förtjänar ett särskilt intresse från skogsägarnas sida, eftersom de bidrar till att bevara den biologiska mångfalden.
18. Europaparlamentet anser att det behövs effektiv forskning om skogsekosystemens ”försvarspotential”, samt prognos- och strategiforskning om hur man ska kunna mildra klimatförändringarnas effekter för hela skogs- och timmersektorn, och att det därför krävs att denna forskning samordnas och finansieras på EU-nivå.
19. Europaparlamentet anser att skogarna genererar ovärderliga kollektiva nyttigheter, vilket marknaden hittills inte i tillräcklig grad har belönat. EU måste med hjälp av de finansiella instrumenten ge stöd, information och incitament till skogsägarna i syfte att belöna deras insatser för att skydda skogarnas genetiska mångfald. Parlamentet bekräftar sin ståndpunkt att det behövs tillräckligt stöd till skogsbruksåtgärder inom EU, så att jord- och skogsbrukarna får ersättning för att de tillhandahåller dessa kollektiva nyttigheter, även med hänsyn till att användningen av trävaror möjliggör lagring av koldioxid och ersättning av andra material. Parlamentet betonar att dessa europeiska stödmekanismer inte får störa den välfungerande marknaden för timmerprodukter, papper, pappersmassa och energiproduktion.
20. Europaparlamentet anser att EU kan stödja, samordna och komplettera de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att utforma riktlinjer för bästa metoder i syfte att bidra till att säkra skogarnas motståndskraft mot klimatförändringarna. Dessa riktlinjer bör anpassas till ägarnas och lokalsamhällenas behov och baseras på principerna om en hållbar förvaltning. Parlamentet betonar att alltför hård reglering kommer att göra timmerprodukter mindre konkurrenskraftiga än icke-förnybara och energiintensiva material, såsom plast, aluminium och betong, och kommer därmed att göra det svårare för EU att nå sina klimatmål.
21. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att effektivisera och uppmuntra skogsägarorganisationerna att verka för en hållbar skogsförvaltning, eftersom detta är det viktigaste verktyget för att skapa en stabil försörjning av de olika varor och tjänster som skogarna kan tillhandahålla och samtidigt är en grundförutsättning för anpassningen till klimatförändringarna. Parlamentet anser vidare att dessa organisationer bör främja den potential för timmerproduktion som inte används i dag och stärka skogsägarnas förhandlingsposition i distributionskedjan för timmer. Parlamentet anser att det är nödvändigt att främja inrättandet av ett nätverk för skogsägarorganisationerna i EU för att främja informationsutbyte och bästa praxis samt för att koncentrera utbudet.
22. Europaparlamentet anser att EU måste stödja en hållbar skogsförvaltning genom att finansiera åtgärder av gemenskapsintresse inom skogsbruket. Inrättandet av skogsförvaltningsenheter måste främjas, särskilt i områden med små skogsbruksanläggningar, och särskild uppmärksamhet måste fästas vid skogsföretag, som i de flesta fall är små och medelstora företag. Företagen måste få incitament för att

modernisera och omstrukturera sig för att klara av de nya utmaningar som följer med klimatförändringarna, bekämpningen av olaglig skogsavverkning, den ekonomiska krisen och den globala konkurrensen.

23. Europaparlamentet framhåller även jordbrukarnas viktiga roll för att förebygga bränder. Parlamentet anser därför att det är viktigt att främja ett livskraftigt jordbruk som kan bromsa nedläggningarna av jordbruk och avfolkningen av landsbygden, eftersom detta avsevärt ökar risken för bränder.
24. Europaparlamentet påpekar att ihållande torka till följd av klimatförändringarna under de senaste åren har lett till att antalet skogsbränder ökat i vissa medlemsstater. Parlamentet påminner om de förslag i förbindelse med skogsbränder som parlamentet redan lagt fram i sitt yttrande om förebyggande av katastrofer, särskilt när det gäller behovet av solidaritet mellan medlemsstaterna, fördelarna med en europeisk arbetsgrupp och en europeisk databas för registrering av ekonomiska och sociala katastrofer, inbegripet kartläggning av områden där det föreligger ökad risk. Parlamentet framhåller vikten av att prioritera inhemska arter och blandskog i besknings- och återbeskningsprojekt. Parlamentet påminner också om sina förslag för att effektivisera Europeiska socialfonden och behovet av större operativ kapacitet och samordning mellan de olika gemenskapsinstrumenten på området för naturkatastrofer.
25. Europaparlamentet påpekar att öarna och de yttersta randområdena har ännu svårare att förebygga skogsbränder. Parlamentet anser att dessa områden därför bör ges särskilt stöd via de tillgängliga finansieringsinstrumenten, däribland solidaritetsfonden.
26. Europaparlamentet betonar att man för att lindra klimatförändringarnas effekter måste införa åtgärder som bidrar till att skogsinvesteringar blir ekonomiskt hållbara, t.ex. försäkringsstöd.
27. Europaparlamentet anser att åtgärder måste vidtas på EU-nivå för att utveckla ett skogsövervakningssystem och tillhandahålla information om skogarna, vilket kan bidra till att på gränsöverskridande nivå förbättra skogsförvaltningen och bättre kontrollera hoten, såväl de abiotiska som de biotiska.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	1.12.2010
Slutomröstning: resultat	+: 32 -: 1 0: 5
Slutomröstning: närvarande ledamöter	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Sergio Gutiérrez Prieto, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Elisabeth Köstinger, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Spyros Danellis, Bas Eickhout, Marian Harkin, Giovanni La Via, Véronique Mathieu, Maria do Céu Patrão Neves, Daciana Octavia Sârbu, Dimitar Stoyanov, Milan Zver
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Reimer Böge, Ingeborg Gräßle, Heide Rühle

12.11.2010

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI

till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

över kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändringar (2010/2106(INI))

Föredragande: Lena Ek

FÖRSLAG

Utskottet för industrifrågor, forskning och energi uppmanar utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Växande träd binder koldioxid från atmosfären och är både en betydande källa till och sänka för kolflöden, och eftersom de europeiska skogsområdena breder ut sig uppskattar man att mängden kol i biomassa från skog i Europa för närvarande kommer att öka med 116 miljoner megaton per år.
- B. Enligt FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece) håller den långvariga utvecklingen med ett ökande skogsbestånd i Europeiska unionen i sig.
- C. I Europa finns totalt 177 miljoner hektar skog och annan trädbevuxen mark, vilket motsvarar 42 procent av landarealen.
- D. Det är mycket stora skillnader mellan de naturbetingade förhållandena i Europas olika skogsregioner, som sträcker sig från subarktiska områden till Medelhavsområdet och alpina berg till lågland, inklusive flodslätter och deltan.
- E. Skogarna ger miljontals arbetstagare, företagare och skogsägare försörjning och bidrar avsevärt till ekonomisk tillväxt, sysselsättning och välbefinnande.
- F. 2005 omsatte sektorn ungefär 380 miljarder euro, vilket motsvarar cirka 9 procent av Europas BNP.
- G. Ett hållbart skogsbruk, inklusive skogsskydd, är avgörande för att bevara skogarnas

mångfald, välmående och återhämtningsförmåga.

- H. Aktivt och hållbart förvaltade skogar utgör en av de mest effektiva möjligheterna att binda koldioxid från atmosfären.
- I. Skogssektorn är särskilt viktig i landsbygdsregionerna och de 350 000 företagen inom den skogsbaserade industrin sysselsätter ungefär 3 miljoner personer, dvs. 8,6 procent av den europeiska tillverkningsindustrins sammanlagda arbetskraft.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uppfattning att skogar är en av de viktigaste faktorerna för att man ska kunna komma till rätta med klimatförändringarnas bakomliggande orsaker, exempelvis genom att de binder koldioxid från atmosfären. Parlamentet betonar att hållbart skogsbruk, inklusive skogsskydd och restaurering av skogar som är anpassad till olika förhållanden i Europa, spelar en avgörande roll för att EU ska kunna uppnå sina klimatmål och bevara skogarnas biologiska mångfald, som tillhandahåller en rad ekosystemtjänster (leveranser till användarna av trä såväl som tjänster genom lagring av koldioxid och naturkatastrofskydd) liksom kulturella tjänster (genom hållbar turism) som är absolut nödvändiga för samhället.
 2. Europaparlamentet anser att en kraftfull politik mot klimatförändringarna är helt förenlig med ambitionen att vidareutveckla skogsindustrin som en viktig näringsgren i Europa. Parlamentet anser att skogsindustrin bör vidareutvecklas så att den även i framtiden bidrar till hållbar ekonomisk tillväxt och skapar nya jobb samt bekämpar klimatförändringarna.
 3. Europaparlamentet påpekar att samtidigt som vissa medlemsstater redan tillämpar hållbarhetsprinciper i sitt skogsbruk har andra medlemsstater inte infört några sådana. Parlamentet understryker att EU måste se till att hållbart skogsbruk i dess sanna bemärkelse införs i alla medlemsstater och föreslår att EU inrättar ett kunskapscentrum för att ge nödvändig information till medlemsstaterna.
 4. Europaparlamentet framhåller att syftet med skogsbruksåtgärder på EU-nivå bör vara både att ”anpassa” skogarna till klimatförändringarna och att övervaka och förbättra skogsskyddet, i synnerhet när det gäller livsmiljöer av hög kvalitet.
 5. Europaparlamentet noterar det potentiella mervärde den europeiska samordningen av information om skogsfrågor och övervakningen av mål för anpassning till klimatförändringarna, begränsningsmål samt mål för förnybar energi och bästa metoder kan ge till ett multifunktionellt och hållbart skogsbruk, i synnerhet med hänsyn till de gränsöverskridande utmaningar som står för dörren.
 6. Europaparlamentet efterlyser sammanhållning mellan EU:s olika politikområden när det gäller skogsbruk, jordbruk, förnybar energi, biologisk mångfald och andra miljörelaterade frågor, samt mellan industri- och forskningspolitiken och EU 2020-strategin.
 7. Europaparlamentet framhåller behovet av att öka konkurrenskraften i skogssektorn genom investeringar i innovation och forskning och i utveckling av mekanismer för spridning av den kunskap som genereras.
 8. Europaparlamentet poängterar att några av de viktigaste utmaningarna som de europeiska

skogarna står inför är skogsbränder, avskogning, förlust av biologisk mångfald och därmed försämrade återhämtningsförmåga, invasion av invasiva arter, parasiter och skadegörare och andra skogssjukdomar. Parlamentet anser att EU bör möta dessa utmaningar genom samarbets- och informationsinitiativ.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att markant höja skogarnas betydelse för skyddet mot översvämningar, jordskred, bränder, förlust av biologisk mångfald och katastrofer på grund av extremt väder, samtidigt som översvämningsskydd tas i beaktande vid utvecklingen av informationssystem och utarbetandet av ekonomiska stödsystem för skogar.
10. Europaparlamentet betonar vikten av internationellt samarbete både på administrativ nivå och på forskningsnivå för att fastställa standarder, bästa metoder samt överföring av teknik och vetenskapligt kunnande, särskilt inom systemet för minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse i utvecklingsländerna (Redd). Parlamentet betonar även att vinsterna med Redd-systemet inte kan delas rättvist utan aktivt samarbete och utbyte av bästa metoder. Parlamentet framhåller GMES-programmets betydelse för att kartlägga, övervaka och registrera skogsregioner på europeisk och internationell nivå, och den betydelse den insamlade informationen kan få i FN:s förhandlingar om klimatförändringar.
11. Europaparlamentet framhäver behovet av ett hållbart skogsbruk och att skogens produktiva och skyddande funktioner likväl som dess generella lönsamhet bevaras, samt betonar behovet av att stärka skogens motståndskraft i EU mot klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald.
12. Europaparlamentet understryker behovet av att ta hänsyn till de olika utmaningarna för skogspolitiken i EU. Parlamentet noterar särskilt att ekosystemen är olika, ägandeformerna inom skogsnäringen skiljer sig åt och klimatutmaningarna ter sig olika på olika håll i Europa. Parlamentet framhåller behovet av att vidta åtgärder och genomföra övervakning på rätt nivå, dvs. på lokal eller regional nivå, medlemsstatsnivå eller EU-nivå.
13. Europaparlamentet varnar för obegränsad kommersiell exploatering av skogsresurserna, vilket väldigt ofta leder till oåterkalleliga skador, särskilt på naturskogar.
14. Europaparlamentet betonar skogarnas betydelse för länders ekonomier, särskilt för regional utveckling, i synnerhet på landsbygden där skogsindustrin i stor omfattning bidrar till ekonomisk tillväxt, sysselsättning, välstånd, konkurrenskraft och regionernas attraktionskraft.
15. Europaparlamentet understryker att eftersom skogslagstiftningen påverkar miljontals små skogsägare bör skogspolitiken göra en avvägning mellan hänsyn till äganderätten och krav på att tillhandahålla kollektiva nyttigheter.
16. Europaparlamentet påpekar att skogsbruk är en naturlig del av en integrerad landsbygds- och regionalpolitik, och därför bör ingå i diskussionerna om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 och att man bör undersöka vilka åtgärder som behövs på skogsområdet.

17. Europaparlamentet konstaterar att vindkraftparker i många fall kan placeras i skogsområden, och anser att åtgärder till fördel för förnybara energikällor och skogsskydd kompletterar och inte konkurrerar med varandra.
18. Europaparlamentet inser vikten av att upprätthålla eller öka skogstillgångarna för olika ändamål i EU, i synnerhet i de medlemsstater som är värst drabbade av extrema väderförhållanden och klimatförändringar, eftersom skogar och skogsområden är förenade med betydande sociala, ekonomiska och miljömässiga vinster. Parlamentet inser även att skogsskyddet bör inriktas på förebyggande åtgärder och anpassningsåtgärder så att skogarna inte mister sina produktionsmässiga, ekologiska och sociala funktioner.
19. Europaparlamentet anser att virkesråvaror kan fungera som lågenergialternativ till energiintensiva material, som metallegeringar, plast och betong, vilka används flitigt inom byggnadsindustrin och andra branscher. Parlamentet framhåller risken med överdriven reglering som försvagar timmerprodukters konkurrenskraft i jämförelse med dessa icke-förnybara material.
20. Europaparlamentet understryker behovet av att koncentrera uppmärksamheten på leveranskedjan av råvaror och tillverkade produkter, i syfte att kunna garantera laglig handel och skogsskydd. Parlamentet betonar att styrning av leveranskedjan skulle kunna bidra till att skapa rättvisare villkor, för vilka intressenters engagemang och samarbetsinsatser har en avgörande betydelse.
21. Europaparlamentet uppmanar till vaksamhet och nära övervakning av skogstillgångarna i syfte att se till att bioenergi strategier och ökad skörd av biomassa inte medför att skogens kapacitet att lagra koldioxid utarmas och klimatförändringsmål motverkas.
22. Europaparlamentet framhåller skogsområdets obestridliga betydelse för den allmänna säkerheten, eftersom de skyddar den mänskliga livsmiljön mot de negativa konsekvenserna av naturfenomen.
23. Europaparlamentet framhåller vikten av att företagen inser fördelarna, i form av trovärdighet, reklam och övrig ekonomisk nytta, med att engagera sig i bevarande av den biologiska mångfalden och skogsskydd.
24. Europaparlamentet belyser behovet av att stärka kommunikations- och informationspolitiken för att ett hållbart skogsbruk, anpassning till klimatförändringar, information till allmänheten och uppmaningar att använda hållbart trä ska kunna säkerställas.
25. Europaparlamentet noterar vikten av att utbyta bästa metoder om hur företag och industrisektorer med hjälp av ett livscykelperspektiv kan bidra till målen för biologisk mångfald och hur de kan fungera som en länk mellan bevarande av biologisk mångfald och intäktsgenerering.
26. Europaparlamentet noterar att det i Europa finns en obestridlig fackkompetens när det gäller skog, som en följd av en lång tradition av skogsbruk. Parlamentet efterlyser dock ytterligare forsknings-, utbildnings-, kommunikations- och informationsåtgärder om klimatförändringarnas risker för skogarna och skogsindustrin och långsiktig planering från

de regionala myndigheternas och medlemsstaternas sida, i samarbete med intressenter och kommissionen. Parlamentet anser att det fortfarande krävs mer forskning om hur olika typer av skogar absorberar koldioxid.

27. Europaparlamentet efterlyser ytterligare forsknings-, utbildnings- och informationsåtgärder om klimatförändringarnas risker för skogarna och skogsindustrin och långsiktig planering från skogsindustrins, regionernas och medlemsstaternas sida. Parlamentet understryker behovet av bättre samordning av europeiska och nationella forskningsprogram om klimatförändringarnas risker för skogarna och skogsindustrin. Kommissionen uppmanas att undersöka möjligheten att inrätta en referenswebbplats med digital kartläggning av skogsområden och tillåten verksamhet i dessa, samt av Naturaområden och sällsynta ekosystem, för att statliga myndigheter, privatpersoner och företag ska bli bättre informerade.
28. Europaparlamentet betonar att skogarnas anpassningskapacitet kan ha en positiv inverkan på skogskomplex och skogsindustrin i förhållande till effekterna av klimatförändringarna och efterlyser därför större ekonomiskt stöd till forskning om denna anpassningskapacitet.
29. Europaparlamentet understryker att samordningen och informationen inom EU och mellan EU och medlemsstaterna måste förbättras. Parlamentet anser att ett tillvägagångssätt i syfte uppnå detta är att en av kommissionens enheter tilldelas rollen att aktivt samordna unionens samtliga aktiviteter med anknytning till skogsbruk. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna och lägga fram ett förslag om att inrätta en sådan funktion inom ett generaldirektorat.
30. Europaparlamentet understryker behovet av att utarbeta en strategi för finansiella instrument inriktade på målen för skogsindustrin i EU och internationellt, inklusive utbyte av bästa metoder mellan medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en studie före utgången av 2011.
31. Europaparlamentet anser att industriellt utnyttjande av resurser för att tillhandahålla trä som råvara för den kemiska industrin eller halvfabrikat för tillverkning av byggmaterial i första hand bör begränsas till skogsplanteringar. Parlamentet varnar för de negativa effekterna av att privatisera medlemsstaternas naturtillgångar, inklusive skog.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på europeisk och nationell nivå ta fram och övervaka indikatorer för skog och skogsfunktioner (exempelvis skogstäck, förnyingsförmåga, fältkapacitet, erosionsgrad, återbeskogningsarealer osv.).
33. Europaparlamentet påpekar att man i torra områden och i områden där det finns risk för ökenspridning genom att utföra återbeskogning med produktiva arter kommer att gagna invånarna och garantera deras engagemang i naturvård och brandbekämpning.
34. Europaparlamentet erkänner att skogarna är särskilt viktiga i Medelhavsländerna, eftersom de bidrar till att sänka temperaturen och balansera vattnets kretslopp, och anser därför att återbeskogning bör föregås av vetenskapliga studier i syfte att avgöra vilka arter och platser som lämpar sig bäst för markvårdande ändamål och regnvattenuppsamling.
35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att fortsätta med sina

insatser för att få ett slut på olaglig skogsavverkning och handel med timmer som producerats på det sättet, eftersom de med dessa ansträngningar bidrar till att bekämpa avskogning, skogsförstörelse och förlust av biologisk mångfald.

36. Europaparlamentet anser att träd som odlas inom ramen för trädjordbruk bör bedömas på samma vis som improduktiva traditionella skogsområden när det gäller kampen mot klimatförändringarna, eftersom de i betydande grad binder koldioxid.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	9.11.2010
Slutomröstning: resultat	+: 44 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Fiona Hall, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Slutomröstning: närvarande suppleanter	António Fernando Correia De Campos, Andrzej Grzyb, Jolanta Emilia Hibner, Silvana Koch-Mehrin, Ivari Padar, Vladko Todorov Panayotov, Peter Skinner, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	16.3.2011
Slutomröstning: resultat	+: 53 -: 6 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Martin Callanan, Nessa Childers, Bairbre de Brún, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Julie Girling, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Klauß, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Marisa Matias, Miroslav Mikolášik, Bill Newton Dunn, Bart Staes, Eleni Theoharous, Giommara Uggias, Thomas Ulmer, Marita Ulvskog, Anna Záborská